

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 9/25

Luxembourg, 3. februar 2025

Sklep Splošnega sodišča v zadevi T-1126/23 | Asociația Inițiativa pentru Justiție/Komisija

Pravna država: tožba poklicnega združenja romunskih državnih tožilcev zoper sklep Komisije o razveljavitvi odločbe o vzpostavitvi mehanizma za sodelovanje in preverjanje se zavrže kot nedopustna

Splošno sodišče je s tem sklepom o nedopustnosti med drugim zavzelo stališče o novem vprašanju glede povezave med načelom neposrednega učinka in pogojem dopustnosti v zvezi s tem, ali se sklep, zoper katerega je bila na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU vložena ničnostna tožba, nanaša neposredno na fizično ali pravno osebo

Ta zadeva spada v okvir obsežne reforme na področju pravosodja in boja proti korupciji v Romuniji, ki se je od leta 2007 spremljala na ravni Evropske unije v okviru mehanizma za sodelovanje in preverjanje (MeSP). Namen tega mehanizma, vzpostavljenega z Odločbo 2006/928,¹ je bil spremljati reforme, ki jih je Romunija sprejela, da bi izpolnila merila iz priloge k tej odločbi (v nadaljevanju: merila). Ta merila so bila določena za dokončanje pristopa te države k Uniji z odpravo pomanjkljivosti, ki jih je Evropska komisija ugotovila pred pristopom. Ker je Komisija menila, da je Romunija navedene cilje dosegla, je 15. septembra 2023 sprejela Sklep 2023/1786² (v nadaljevanju: izpodbijani sklep) o razveljavitvi Odločbe 2006/928 in tako odpravila MeSP.

Asociația Inițiativa pentru Justiție, poklicno združenje romunskih državnih tožilcev, katerega namen je zagotoviti spoštovanje vrednote pravne države v Romuniji, je ta sklep o razveljavitvi izpodbijalo pred Splošnim sodiščem Evropske unije in trdilo, da bi odprava MeSP neposredno vplivala na njegove člane, ker bi bili brez tega mehanizma bolj izpostavljeni nezakonitim disciplinskim ukrepom. Komisija je vložila ugovor nedopustnosti, ker je menila, da se sklep ne nanaša neposredno niti na tožeče združenje niti na njegove člane.

Splošno sodišče je s sklepom ničnostno tožbo zavrglo kot nedopustno, ker tožeče združenje nima procesnega upravičenja ne v svojem imenu ne v imenu državnih tožilcev, katerih interese varuje.

Splošno sodišče je v okviru presoje vprašanja, ali ima izpodbijani sklep neposredne pravne učinke na položaj državnih tožilcev, ki so člani tožečega združenja, najprej navedlo, da **je treba v delu, v katerem je bila s tem sklepom razveljavljena Odločba 2006/928, ta sklep preučiti glede na predmet, vsebino ter pravni in dejanski okvir, v katerem je bila sprejeta zadnjenavedena odločba**. Iz tega izhaja, da ima izpodbijani sklep lahko neposredne pravne učinke na položaj romunskih državnih tožilcev le, če je take učinke lahko imela sama Odločba 2006/928.

Zadnjenavedena odločba pa takih učinkov ni imela. **Iz Odločbe 2006/928 namreč izhaja, da so bili njeni učinki omejeni na odnose med Unijo in Romunijo**, ne da bi se ta odločba neposredno ali posredno nanašala na posameznike, vključno z državnimi tožilci. Zato v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, z navedeno odločbo njenim članom ni bila podeljena nobena pravica, tako da ni mogoče šteti, da ima neposredne učinke na njihov pravni položaj.

Zgolj okoliščina, da je Sodišče priznalo neposredni učinek meril,³ ne pomeni, da ta merila nujno vključujejo ustrezne pravice, ki bi jih državni tožilci lahko uveljavljali pred nacionalnim sodiščem. Splošno sodišče je v utemeljitev tega preudarka navedlo, da Sodišče neposrednega učinka meril ni razumelo z vidika pravic in/ali

obveznosti, ki nastanejo za posameznike,⁴ temveč z vidika, da načelo neposrednega učinka vključuje tudi obveznost nacionalnih sodišč, da ne uporabijo nobene nacionalne ureditve oziroma sodne prakse, ki je v nasprotju s pravom Unije.

Splošno sodišče je pojasnilo, da **neposredni učinek meril nikakor ne more pomeniti, da lahko posamezniki izpodbijajo odpravo teh meril, ne da bi dokazali, da ta odprava sama po sebi neposredno in posamično vpliva na njihov pravni položaj**, česar v obravnavanem primeru niso storili.

Splošno sodišče je ugotovilo, da se Odločba 2006/928 ne nanaša neposredno na tožečo stranko in torej tudi na izpodbijani sklep ne, tako da tožeča stranka ne more imeti procesnega upravičenja. Ob tem je opozorilo, da **se državni tožilci, proti katerim potekajo disciplinski postopki, kljub razveljavitvi Odločbe 2006/928 o vzpostavitvi MeSP še vedno lahko sklicujejo na sodno varstvo, ki jim ga daje pravo Unije na podlagi člena 19 PEU**.

Splošno sodišče je nazadnje opozorilo, da razlaga pogojev za dopustnost ničnostnih tožb ob upoštevanju temeljne pravice do učinkovitega sodnega varstva ne sme pripeljati do odstopanja od pogojev, ki so izrecno določeni v Pogodbah.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletnem mestu CURIA.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Ostanite povezani!

¹ [Odločba Komisije 2006/928/ES](#) z dne 13. decembra 2006 o vzpostavitvi mehanizma za sodelovanje in preverjanje napredka Romunije pri izpolnjevanju posebej določenih meril na področjih reforme pravosodja in boja proti korupciji.

² [Sklep Komisije \(EU\) 2023](#) z dne 15. septembra 2023 o razveljavitvi Odločbe 2006/928/ES o vzpostavitvi mehanizma za sodelovanje in preverjanje napredka Romunije pri izpolnjevanju posebej določenih meril na področjih reforme pravosodja in boja proti korupciji.

³ Sodba z dne 18. maja 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România” in drugi ([C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 in C-397/19](#), točka 249), glej tudi SM št. [82/21](#).

⁴ Kot je razvidno iz sodne prakse, ki izhaja iz sodbe z dne 5. februarja 1963, van Gend & Loos, [26/62](#).